

Bilag 11.

DANSKE PATIENTERS LANDSFORENING

Den 23. april 1974.

Kommentarer og ændringsforslag til Forslag til lov om lægemidler.

Indledning.

Som patientorganisation har DPL en klar interesse i lægemiddellovens udformning. Da patienterne — eller forbrugerne i det hele taget — desværre overhovedet ikke har været repræsenteret i det apotekerlovudvalg, der udarbejdede lovudkastet, og da indenrigsministeriet kun i eet tilfælde har fundet anledning til blot i ringe omfang at tage hensyn til de forslag, foreningen fremsendte d. 5. december 1972, ser DPL sig nødsaget til at fremkomme med følgende ret udførlige kommentar og forslag, som vi anmoder udvalget om at tage hensyn til ved behandlingen af lovforslaget.

Generelle betragtninger.

Lovens formål.

DPL kan helt tilslutte sig det formål med loven, at den skal „sikre, at befolkningen får lægemidler af høj kvalitet, herunder at disse er effektive og hensigtsmæssige at anvende mod de sygdomme, som de angives at virke imod, og at der ikke finder spekulation sted i befolkningens almindelige sygdomsfrygt“. (Betænkning om lægemidler, s. 10).

Derimod vender DPL sig stærkt mod det formål, som flere gange bringes til udtryk såvel i betænkningen (s. 26, 48 og 71) som i bemærkningerne til lovforslaget (s. 18), at beskytte forbrugerne mod varer eller reklame, som kan afholde folk fra at søge læge. For det første skal vi erindre om, at det er tilladt ikke-læger at tage syge i kur (jfr. forudsætningsvis pgf. 24 i Lov om udøvelse af Lægegerning).

Dernæst skal vi bemærke, at forfølgelsen af det nævnte formål er et stærkt og uberet-

tiget indgreb i folks frihed til selv at vælge sygdomsbehandling, en ret, som efter vor opfattelse er en naturlig del af befolkningens frihedsrettigheder. Dette indgreb har måske været berettiget, hvis vægtige medicinske grunde talte herfor. Det er imidlertid på ingen måde tilfældet.

Der foreligger *ikke* videnskabelige undersøgelser, som tyder på, at det *generelt* skulle være skadeligt at behandle sig selv eller søge behandling hos en ikke-læge i stedet for at konsultere en læge.

Endvidere bør det understreges, at de fleste brugere af ikke-autoriserede præparater såvel som talrige klienter hos lægpraktikanter er folk, som enten allerede uden resultat har søgt læge for deres lidelse, eller som slet ikke kunne tænke sig at søge læge.

Ved forbud mod visse produkter opnår man snarere, at folk tager andre, mindre virksomme produkter i anvendelse, eller endog selv forsøger at fremstille helbredelsesmidler (der findes bøger og artikler om indsamling og tilberedning af planter).

Endelig risikerer man en øget tilstrømning til personer, som benytter sig af håndspålægelse el. lign.

Der er altså ingen vægtige grunde til at gennemføre restriktioner med det formål at få folk til at søge læge, og det er end ikke påvist, at sådanne restriktioner vil have den tilsigtede virkning.

Restriktionernes væsentligste virkning vil være at forårsage en indskrænkning af befolkningens muligheder for sygdomsbehandling, hvilket i betragtning af de mange sygdomme, der ikke kan behandles tilfredsstillende med de gængse metoder, er helt uac-